

τὴν ἀτυχῆ ἐπανάστασιν τοῦ Ὀρλώφ. Τὸ τάγμα τοῦτο διηρημένον εἰς ὀκτὼ λόχους, φέροντας ὀνόματα διαφόρων πόλεων καὶ ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος εἶχεν ὡς ὄπλισμόν τὴν λόγχην, τὸ πυροβόλον καὶ τὴν σπάθην, ὃ δὲ ἱματισμός των ἔφερεν ἐναλλάξ τὰ χρώματα τοῦ πρασίνου καὶ ἐρυθροῦ.

Ἐκεῖ κατέταξεν ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις τὸν Σταματάκη καὶ τοὺς ὀπαδοὺς του. Κατὰ τὰ 1806, ὅτε ἤμαζεν ὁ Ῥωσσοτουρκικὸς πόλεμος, τὸ Μπακλαβικὸν τάγμα ἔλαβε μέρος ἐνεργόν, τὸ ἡμισυ ἐν τῷ Ποντικῷ στόλῳ τῆς Ῥωσσίας, καὶ τὸ ἄλλο ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ῥεβελιώτην, κατὰ τῶν Τατάρων στασιαστῶν. Ὁ Σταματάκης μετὰ τῶν συγγενῶν του προσελήφθη ἐν τῷ στόλῳ καὶ εἰς πεισματώδη πλησίον τῆς Ταυρικῆς ναυμαχίας ἐφονεύθη ὁ Χρῆστος Μιλιώνης. Ἡ ἱστορία καὶ τὸ ἕτερον τραγοῦδι τοῦ Μιλιώνη ἀναφέρουσι αὐτὸν φονευθέντα ὑπὸ τοῦ φίλου του Σουλεϊμάνη ἐν τῇ μονομαχίᾳ ἐκείνῃ. Πλὴν ἐν Δωριδί ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα ὅτι οὗτος ἐφονεύθη πολεμῶν ἐν Ῥωσίᾳ· καὶ αὐτοὶ οἱ ἀνεψιοὶ τοῦ Σταματάκη ἀναφέρουσι τοῦτο ῥητῶς, μὴ δεχόμενοι καθόλου οὐδὲ γνωρίζοντες τὴν ὑπὸ τοῦ Σουλεϊμάνη δολοφονίαν του.

Ὁ Σταματάκης μετὰ τριετῆ ἐν τῷ Μπακλαβικῷ τάγματι ὑπηρεσίαν ἐπέστρεψεν εἰς Ξυλογαϊδάρην, ὅπου ἤμνηστεύθη ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ ἔχων ἰσχυροὺς συγγενεῖς ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ ἔμενον ἀνενόχλητος. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, ἀν καὶ ἦτο ὑπέργηρος, παρευρέθη εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Μαλανδρίνου. Ὁ Σταματάκης ἠτύχησε νὰ ἴδῃ τὴν ἀπολευθέρωσιν τῆς πατρίδος του καὶ ἀπέθανε τῷ 1835 ἔτων 110.

Ὁ καπετὰν Σταματάκης ἦτο μετρίου ἀναστήματος, στεγνός, καστανόμαλλος, μὲ μικρὰν κεφαλὴν, ὀφθαλμοὺς γαλανοὺς, μύστακα παχύτατον καὶ μακρὸν ὥστε νὰ τὸν δένῃ ὀπισθεν κατὰ τὸ ἰνίον· ποτὲ δὲν ἔππευεν ἦτο πολὺ ταχύπους· ἔφερε χειμῶνα καλοκαίρι τὴν καπόταν του· οὐδέποτε δὲ ἐκρέμα ἐπ' αὐτοῦ ἀσήμια ὡς ἄλλοι ἀρματωλοὶ. Διετήρησε τὸ ὄξυ βλέμμα καὶ τὴν εὐθυβολίαν του μέχρι τέλους. Τὸ ὄπλον του ἦτο μακρὸν καρουφύλλι τὸ ὅποιον ὠνόμαζε καπότα.

Ταῦτα ἐγράφησαν ἐξ ἀφηγήσεως τῶν ἐκ Ξυλογαϊδάρης γερόντων Γ. Κουτρούκη καὶ Ἀθ. Γκόλφη καὶ τοῦ ἐκ Πλέσσης Γερόου Κοτρότσου.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΒΙΤΕΑΣ

Ἡ ἐπιθυμία τῆς εὐτυχίας φαρμακεύει τὴν ἀπόλαυσιν.

*

Ἐπάρχουσι συγχωρήσεις αἵτινες καθιστῶσι τὸν συγχωροῦντα ὑποδέεστερον τοῦ συγχωρουμένου.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Τὴν 9 Ἰανουαρίου ἐγένετο ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἡ πρώτη θανατικὴ ἐκτέλεσις δι' ἠλεκτρισμοῦ. Ὁ θανατωθεὶς ἐκαλεῖτο Ράιτζ.

— Πρόδος τοῦ τύπου: Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Παρισίοις βουλευτικὴν ἐκλογὴν, καθ' ἣν ἐξελέχθη ὁ στρατηγὸς Βουλανζέ, ἡ ἐφημερὶς *Matin* κατὰ τὴν ὥραν τῆς διαλογῆς ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ταχίστην περισυλλογὴν τῶν ἀποτελεσμάτων εἶχε θέσῃ εἰς ἐνέργειαν 250 εἰδικούς *ρέπορτερ*, ὧν οἱ 220 ἐπωχοῦντο καὶ οἱ 30 εἶβαιον ἐπὶ ποδηλάτων (*velocipèdes*).

— Ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς τῆς γερμανικῆς πόλεως Αὐγούστης ἀπετεφρώθη.

— Ἡ πριγκίπισσα Λουίζα θυγάτηρ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας φιλοτεχνεῖ ὅπως δωρήσῃ εἰς τὴν μητέρα αὐτῆς ἀγαλμα εἰκονίζον τὴν χαριτόβρυτον ἀνασσαν ἐν τῇ στάσει, ἐν ἣ ἐδέχθη κατὰ τινα πρωΐαν τοῦ Ἰουνίου 1837 παρὰ τὴν ἰδίαν κλίνην τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀγγέλλον αὐτῇ ὅτι ἀνεκηρύσσετο Βασιλίσσα τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Βικτωρία ἐν τῷ ἀγάλματι παρίσταται φέρουσα νυκτερινὸν κάλυμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγρίων θηρίων τὸσον ἤξησεν ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ νήσῳ Ἰάβα, ὥστε ἤρξαν νὰ ἐρημοῦνται χωρία ὁλόκληρα, τρεπομένων εἰς φυγὴν τῶν κατοίκων. Ἐπὶ τοῦτ' ἡ Ὀλλανδικὴ κυβέρνησις ἐταξεν ἀμοιβὴν 400 φράγκων εἰς πάντα φονέα τίγρεως.

— Κατ' ἀσφαλεῖς στατιστικὰς σημειώσεις ἡ ἀξία τῶν διαφόρων ὀρυκτῶν ἄτινα ἐξήχθησαν ἐκ τῶν ὀρυχείων τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας κατὰ τὸ ἔτος 1887, ἀνήλθεν εἰς 55,326,164 λίρας στερλίνας.

— Τὸν ἀμαθῆ ὄχλον τῆς Γλασκώθης συγκινεῖ ἀπό τινος ἢ διάδοσις ὅτι μερὸς ἱερῶν ὀνόματι Λάοκιν θεραπεύει τοὺς πάσχοντας ἐπιθέτων τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτῶν καὶ προσευχόμενος. Πλείστοι χωλοὶ, τυφλοὶ, ἐκ χρόνιων νόσων πάσχοντες, ὁμολογοῦσιν ὅτι ἐθεραπεύθησαν ὑπὸ τοῦ νέου τούτου θαυματουργοῦ ἀγίου.

— Ὁ Γλάδστον ὑποδόμησε πλησίον τῆς ἐπαύλεως αὐτοῦ κάμινον μεγάλην πρὸς τὸν εἰδικὸν σκοπὸν τῆς ἐν αὐτῇ ἀποτεφρώσεως τῶν ἐπιστολῶν, ὅσας ἔχει λάβῃ σχετιζόμενας πρὸς τὴν πολιτικὴν, ὑπολογίζει δὲ ταύτας εἰς 60 χιλιάδας.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Παρισίοις βουλευτικὴν ἐκλογὴν ἐτοιχοκλήθησαν ὑπὲρ τῶν δύο ὑποψηφίων 1,385,000 προγράμματα διὰ τὴν τοιχοκλήσιν τῶν ὀπίων ἐπληρώθησαν 8,000 ἡμερομισθία.

— Ἐν Λονδίῳ ἰδρύεται ἄστυον τῶν ἀδεσπότην κυνῶν. Πρὸς τοῦτο συνελέχθησαν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν 225 λίραι στερλίναι.

— Ἐκτίθεται εἰς θέαν ἐν Κοπεγγάγῃ μεγάλη φάλαινα ἀγρευθεῖσα ἐσχάτως παρὰ τὴν Φιοναν νῆσον. Τὸ θαλάσσιον τοῦτο τέρας ἔχει μῆκος 22 μέτρων καὶ βάρος 35,000 χιλιogramμων. Καὶ τὸ μὲν λίπος καὶ τὸ ἐκ ταύτης ἐξάχθησόμενον ἔλαιον θὰ πωληθῶσι, ὃ δὲ σκελετὸς θὰ φυλαχθῆ ἐν τῷ ζωολογικῷ μουσεῖῳ τῆς δανικῆς πρωτευούσης.

— Εἰς συμβολὴν ὄπλων ἐσχάτως γενομένην ἐν Παρισίοις κατὰ τὴν πανήγυριν ἐταιρείας φυλόπλων παρέστη καὶ ἔλαβε μέρος καὶ μιὰ γυνὴ κόρη διδασκάλου ξιφασκίας. Ἡ γυνὴ αὕτη καλεῖται Τριγγύ-Γαβριήλ καὶ εἶνε εὐμορφωτάτη τὴν ὄψιν, χαρίεσσα δ' ἄμα καὶ ἀρρενωπὴ τὸ παράστημα. Ἐνδεδυμένη κοντὸν φόρεμα ἐκ θαλασσίου βελούδου ἐσταύρου τὸ ξίφος μετὰ ξιφομάχου πρῶτης δυνάμεως. Μετὰ τῆς δὲ τέχνης ἐχειρίσθη τὸ ὄπλον, ὥστε ὃ δεινὸς διαξιφιστὴς, αὐτοῦ ἐπιμακρὸν ἐπιτυχῶς ἡμίμνηθ', ἔλαβε τέλος δεξιότατον ξι-

φισμόν εἰς τὸ στήθος, καὶ ἡ νίκη ἀπέμεινεν εἰς τὸν ἠγ-
λον ἀνταγωνιστήν.

— Κατὰ τὰς ἀρχὰς φεβρουαρίου τελεῖται ἐν Νέφ
Υόρκη μέγας ἀγὼν σφαιριστῶν. Ὁ πρῶτος νικητὴς
θὰ λάβῃ βραβεῖον 12 χιλ. φράγκων, οἱ τρεῖς δὲ μετ'
αὐτὸν ἄλλα μικρότερα ποσά.

— Οἱ σπουδασταὶ τῶν Παρισίων νεωτερίζοντες ἀπό
τινος ἀντὶ τῶν συνήθων πύλων φέρουσι πιλίδια βελού-
δινα μαύρα κεκοσμημένα διὰ χρωματιστοῦ σειρητιοῦ,
ὥστε οἱ ἀνήκοντες εἰς ἐκάστην σχολὴν νὰ διακρίνονται
ἐκ τοῦ χρώματος τοῦ σειρητιοῦ. Ὡς γνωστὸν συρμὸς
παρεμφερῆς ἐπικρατεῖ παρὰ τοῖς γερμανοῖς φοιτηταῖς,
οἵτινες φέρουσι πιλίδια χρωματιστὰ δηλοῦντα ὄχι τὴν
σχολήν, ἀλλὰ τὸ φοιτητικὸν σωματεῖον εἰς ὃ ἀνήκουσι.

— Τύρας ὁ περίφημος κύριος τοῦ Βίσμαρκ, ὁ ἐπικα-
λούμενος Σκύλος τῆς αὐτοκρατορίας ἐξεμέτρησε τοῦ
ζῆν ἄφεις ἄφατον λύπην εἰς τὸν σεπτὸν αὐτοῦ κύριον.

— Καὶ ἐν Λονδίῳ γενήσεται προσεχῶς ἀγὼν κάλλους.
Ὁ ἀγὼν ἔσται διεθνής. Ἐκ τῶν γυναικῶν ὅσαι δηλώσω-
σιν ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ μετάρχωσιν αὐτοῦ θὰ ἐκλεγῶσιν
ὅπο ἐπιτροπῆς τριάκοντα αἱ μᾶλλον ἐξέχουσαι ὡς πρὸς
τὸ κάλλος καὶ θὰ ἐκτεθῶσιν εἰς κοινὴν θέαν. Πᾶς ἐπι-
σκέπτης τῆς ζωντανῆς ταύτης ἐκθέσεως θὰ λαμβάνῃ
ψηφοδέλτιον λευκὸν ἐφ' οὗ δικαιοῦται νὰ γράψῃ τὸ ὄ-
νομα ἐκείνης ἐκ τῶν τριάκοντα ἢ νουμίζει ἀξίαν τοῦ
ἄθλου. Γινομένης δ' ἐν τέλει διαλογῆς θ' ἀπονεμηθῇ
τοῦτο εἰς τὴν πλειοψηφήσουσαν. Εἶνε δὲ τὸ ἄθλον 200
λίραι στερλίνας.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Τὰ κλειστά παράθυρα ἑμοιάζουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς
τυφλῶν. Αἱ ὕαλοι λάμπουσι, τὸ κυανοῦν τοῦ οὐρα-
νοῦ κατοπτρίζεται ἐπ' αὐτῶν, καὶ παρατηροῦν χωρὶς
νὰ βλέπουν.

*

Ἐχομεν περισσοτέραν ἀνάγκην ἐκδηλώσεως τῆς
χαρᾶς ἢ τῆς λύπης. Ἡ χαρὰ εἶνε λάλος· ἡ λύπη εἶ-
νε σιωπηλή.

*

Ἐπάρχουσιν ἄνθρωποι τοὺς ὁποῖους φυλάττει μάλ-
λον ὁ φόβος τοῦ γελίου ἢ ὁ φόβος τοῦ κακοῦ.

*

Εἶνε τις ἀληθῶς ἀξιαγάπητος μόνον ὅταν εὕρισκῃ
εὐχαρίστησιν εἰς τοῦτο.

*

Τὸ μέγα θέλητρον τῆς μοναξίας εἶνε ἡ σιγή.

ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ

Ο ΑΡΡΑΒΩΝ

Μάνα μ', ε'τὸ περιθόλι μας καὶ στῆς πορτοκαλιαῖς μας,
ἐκεῖ καθόμουν κ' ἔραβα καὶ κένταγα μαντίλι.
Ἐκεῖ περάσαν τρεῖς αἰτοὶ καὶ τρεῖς καλοὶ λεβέντες.
Ἐνας μὲ μῆλο μὲ βαρεῖ κ' ἄλλος μὲ πορτοκάλι,
Κι' ὁ τρίτος ὁ καλλίτερος πετᾷ νὰ δαχτυλίδι.
Μάνα μ', τὸ μῆλο τῶφαγα, τὸ πορτοκάλι τῶχω,
τὸ δαχτυλίδι τὸ φορῶ γιὰτ' εἶνε ἀρραβῶνα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

Ὁ Κάρολος Μιλλόκερ εἶνε συνθέτης μελοδραμα-
τικῶν δημοτικώτατος ἀνά τὴν Αὐστρίαν πᾶσαν καὶ
τὴν Γερμανίαν, τὸ δὲ ἄριστον τῶν ἔργων αὐτοῦ ὁ
Πτωχὸς Σπουδαστῆς μεταφρασθὲν ἐσχάτως
γαλλιστὶ παρεστάθη μετ' ἐπιτυχίας ἐν τινι παρισι-
νῷ θεάτρῳ. Ἐπὶ τῇ παραστάσει ταύτῃ αἱ γαλλι-
καὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουσι τὸ ἐξῆς δραματικὸν ἐπει-
σόδιον ἀναφερόμενον εἰς τὸν Βιενναῖον μουσουργόν.

Ἄγνωστον εἰς ποίαν τάξιν ἀνήκεν ἐκείνη, ἥτις
γοητευθεῖσα ἐκ τῆς μουσικῆς εὐφρίας τοῦ Μιλλόκερ
ἠγάπησεν αὐτόν ἤτο κυρία ὑψηλῆς περιωπῆς ἢ κόρη
τοῦ λαοῦ; δὲν ἐξηκριβώθη τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ ἔρωσ
αὐτῆς ὑπῆρξεν ἀληθῆς, ὡς ἀπέδειξεν ἡ ἀπεγνωσμένη
πρᾶξις εἰς ἣν προσέβη. Ὁ καλλιτέχνης ὅπως ἀρρωσι-
μένος εἰς τὴν τέχνην του, φύσει δ' ἄλλως δειλὸς καὶ
ἄπειρος, οὐδεμίαν παρέσχε προσοχὴν εἰς τὰς ἐρωτι-
κὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἀγνώστου κυρίας. Λαμβάνων ἐ-
κάστοτε ἐπιστολὰς πλήρεις πάθους παρ' αὐτῆς, ἀνε-
γίνωσκεν ἀδιαφόρως τὸ περιεχόμενον καὶ τὰς ἐρρι-
πτεν εἰς τὸ κλάθιον τῶν ἀχρήστων χαρτίων. Ἐν
τούτοις αἱ ἐπιστολαὶ καθίσταντο ἡμέρα τῇ ἡμέρα
περιπαθέστεραι καὶ ἡ γράφουσα κατ' ἐπανάληψιν ἔ-
λεγε πρὸς τὸν ἄσπλαγγχον μουσικόν ὅτι αὐτὸν θὰ
βρῶνῃ ἡ εὐθύνη ἂν συμβῇ κακὸν τι ὡς ἐκ τῆς ἐπι-
μόνου σιωπῆς του. Ἄλλ' εἰς τὸ κοινότατον τοῦτο
σχῆμα τῆς ἐρωτικῆς ρητορείας ὁ Μιλλόκερ οὐδεμίαν
ἔδειξε προσοχὴν. Τέλος ἦλθε καὶ μικρὰ τις ἐπιστο-
λὴ λέγουσα ῥητῶς ὅτι ἀνεπέμνε μὴ ἀνταποκρινόμενος
εἰς τὸν ἔρωτα, ὃν ἄκων ἐνέπνευσε, τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἡ
παραστάσις τοῦ Πτωχοῦ Σπουδαστοῦ θὰ δια-
ταραχθῇ ἐν τῷ θεάτρῳ ὑπὸ τραγικοῦ συμβάντος. Ὁ
Μιλλόκερ ἐξοργισθεὶς ἀπέριψε τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἀπε-
φάσισε πλέον νὰ μὴ ἀνοιξῇ ἄλλην ἐν τῷ μέλλοντι
φέρουσαν τὸν γνωστὸν χαρακτῆρα ἐπὶ τοῦ φακέλου.
Μετέβη τὴν ἐσπέραν εἰς τὸ θέατρον καὶ διηθῆνεν τὴν
ὀρχήστραν αὐτοπροσώπως, λησμονήσας πλέον ἐντε-
λῶς τὰ τῆς ἐπιστολῆς. Αἴφνης, καθ' ἣν στιγμήν ἐ-
ψάλλετο ἡ διωδία: Πεθαίνω ἀπ' τὴν ἀγάπην!
πυροβολισμὸς ἠκούσθη ἀπὸ τινος θεωρείου· μία γυνὴ
εἶχεν αὐτοκτονήσῃ, ἄνευ ἀμφιβολίας ἐκείνη ἥτις προ-
εἶπε τοῦτο εἰς τὸν Μιλλόκερ. Μετὰ τὸ τραγικὸν
συμβάν ὁ μουσικὸς κατελήφθη ὑπὸ τινος μισανθρωπίας
καὶ ἀπεμακρύνθη τοῦ κόσμου ἐπί τινα χρόνον· ἀντὶ
δὲ νὰ συγκινηθῇ ἐκ τοῦ καταφανοῦς τούτου μαρ-
τυρίου ἀληθοῦς ἀγάπης, τὸν αὐτὸν ἐπέμεινε θεωρῶν
αὐτὸ ἐντελῶς γελῶν. Ἐκτοτε δὲ ὁσάκις ἀκούει τὴν
λέξιν «ἔρωσ» καὶ «πάθος» καὶ «θυσία» καταλαμβάνε-
ται ὑπὸ νευρικῆς τινος εὐθυμίας, ἥτις ἐκχύνεται εἰς
σαρκαστικὸς γέλωτας ἢ εἰς τρελλὰς μουσικὰς συν-
θέσεις.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΥ

Ὁ Ἐδίσον ὁ διάσημος ἐφευρέτης τοῦ φωνογρά-
φου καταρτίζει νῦν πρωτοτυπώτατον λεύκωμα πε-
ριέχον τὰς φωνὰς τῶν ἐπίσημοτάτων ἐκ τῶν συγ-